

Верска служба у Команди за обуку

Култура живљења у православљу

Капела Светог великомученика Теодора Тирона отворила је, почетком марта, врата православним верницима Команде за обуку. Њено освећење планирано је 5. маја, на празник Светог свештеномученика Платона Бањалучког, некадашњег војног свештеника.

Војни свештеник поручник Селимир Вагић, клирик епархије Бачке, опремање и освештање капеле доживео је као прво велико искушење, али и радост свог мисионарског задатка. С благословом патријарха Иринеја и епископа јегарског и војног Порфирија, он је, са неколицином колега, први после Другог светског рата у Војсци обукао униформу с верским обележјима. За сада једини војни свештеник у Команди за обуку, са помоћником старијим водником Миланом Димитријевићем брине о верском животу православних верника, који раде у тој јединици, настојећи да, како каже, васпостави оно што је пре неколико деценија, вољом идеолошких противника Цркве, било уништено.

Патриотизам у вери

– После неколико деценија, у кругу касарне „Топчидер“ положили смо бадњак на Бадњи дан. Веома емотивно сам доживео тај чин, пред мноштвом старешина, војника и цивилних лица који су желели да поделе радост Божића – сећа се презвитер Вагић догађаја с почетка године.

Прихватањем дужности војног свештеника наш саговорник нашао се пред изазовом да у средини у којој је однос према православној вери и Цркви био деценијама занемариван, обнови културу живљења у православљу. И служба Цркви и служба Војсци, сматра отац Селимир, носе

Војни свештеник поручник Селимир Вагић

спремност на одрицање, жртве и трпљење у корист општег добра. Војни свештеници носе и једну и другу униформу, те је њихова мисија још сложенија, јер захтева придржавање строгих правила и једне и друге „службе“.

– Није наш посао да будемо део ланца командовања, нити да непосредно саветујемо старешине о томе шта у служби треба да чине. Војно свештенство гради и негује идеале, које једнако проповеда и православље и грађански морал. Медији су се често бавили тривијалним питањима када је реч о верској служби у Војсци, почев од тога колике ће бити плате војних свештеника до тога колика ће бити дозвољена дужина браде. Оно што је збиља значајно јесте колико ће наше присуство и рад у јединицама допринети квалитету духовног живота, а самим тим и квалитету рада људи на служби у Војсци – каже поручник Вагић.

Он периодично посећује јединице које су потчињене Команди за обуку, где разговара са њиховим припадницима и обавља молитвене обреде. Такође, истиче да постоји иницијатива да се у одређеном броју центара за обуку у службу прими још неколико свештеника, као што је то учињено у бригадама Копнене војске и Ваздухопловства и ПВО.

Случајности нису случајне

Описујући првих неколико месеци рада у Команди за обуку, нарочито посао уређења капеле Светог Теодора Тирона, отац Селимир Вагић препознаје смисао у, наизглед, случајним околностима.

– Није случајно да је наша капела посвећена великомученику Теодору Тирону. Тирон значи регрут, а ово је Команда за обуку. Овде долазе они који се регрутују и први пут ступају у редове војске – истиче он.

Сваки детаљ капеле који је показао наш саговорник има своју „причу“, од четири спирално резбарена стуба иконостаса, направљених од одбачених комада дрвета, који симболизују четири припадника Прве армије који су 1999. године, недалеко одатле, изгубили живот у одбрани од НАТО-а, до певнице коју су, такође случајно, пронашли и рестаурирали припадници Команде за обуку и штићеници терапеутске заједнице „Земља живих“ – институције Српске православне цркве која се бави лечењем болести зависности.

– Радом на уређењу храма и приложништвом многи су, у место које нас сваког јутра окупља на молитви, уградили и делић себе. Многи од нас овде виде делић свог труда и на тај начин осећају радост и духовни мир – каже војни свештеник Команде.

Иако на иконостасу радови нису завршени, капела већ зрачи специфичном лепотом. Отац Вагић наглашава да то место неће бити „светије“ једноставним доношењем још неколико икона, већ односом који Црква буде градила са људима због којих се ту и населила.

– Од увођења верске службе у нашу војску доста тога је урађено на уређењу богослужбених просторија. Много тога, истина, треба још да се уради. Пре свега, важно је да однос Цркве и Војске поново заблести – наглашава војни свештеник поручник Селимир Вагић. ■

Александар ПЕТРОВИЋ

Снимила Душка СТЕФАНОВИЋ

Сећање на хероје

У касарни „Тошчигер“ обележена је 15. годишњица погибје припадника Команде Прве армије Војске Југославије. У раним јуларњим часовима 31. марта 1999. године, са њеј пројектила погођена је зграда Команде Прве армије, када су на својим радним местима погинула четири официра, пуковници Љубомир Томић, Сјаниша Миловановић и Јован Бугарић и капетан Мишар Милинковић. На спомен-обележје погинулим припадницима Прве армије венце и цвеће положили су чланови породица погинулих и делегација Команде за обуку.

У обреновачком селу Вукићевица, 5. априла обележена је њенаесна годишњица смрти мајора Небојше Тећавца, који је погинуо од дејства противрадарске ракете по положају Осмог ракетног дивизиона из састава 250. ракетне бригаде, током НАТО агресије. Том приликом њеј припадника јединице је рањено. За заслуге у одбрани земље Небојша Тећавац је посмртно унапређен у чин мајора и одликован Орденом за заслуге у области одбране и безбедности и сшћена. Поред спомен-обележја подигнутог на месту стварања, од прошле године једна од обреновачких улица носи назив по мајору Небојши Тећавцу.

На Краљевом столу на планини Маљен, обележена је њенаесна годишњица погибје двојице младих официра херојске 126. бригаде ВОЈИН, Синоше Радића и Жеља Савичића. Они су обављајући дужности на радару, 6. априла 1999. године, стваради од дејства НАТО авијације.

У оквиру пројекта „Дани сећања на Миленка Павловића“, 204. ваздухопловна бригада организовала је на спојским штеренима аеродрома Бајаница, шесте Априлски куј „Херојима у часи“. Поред турнира у малом фудбалу и одбојци, положени су и венци на Споменик браниоцима Београда 1941. године на Земунском кеју. Априлски куј „Херојима у часи“ организује се традиционално у знак сећања на погинуле припаднике Ваздухопловства и противваздухопловне одбране у НАТО агресији 1999. године.